

Ահա օրիորդ Աղանին դուռը կը զարնէ այն տան, ուր այս խօսակցութիւնը կ'ըլլայ:

–Բարի եկաք, օրիորդ Աղանի, աս ո՞ւր էք. հիմա տիկին Քաթիկին քեզի համար կը խօսէի եւ կ'ըսէի, թէ օրիորդ Աղանին մեզի բոլորովին մոռցաւ:

–Ես ձեզի կը մոռնա՞մ, ամեն օր գալ կ'ուզեմ, բայց տան գործերը թող չեն տար: *(Մեկուսի)* Կոռողը տանի երկուքնիդ ալ:

–Օրիորդ Աղանի, իրաւ որ ձեզի տեսնամ նէ՛ քոյրս տեսածի պէս կ'ըլլամ: *(Մեկուսի)* Սատանան տեսնէ երեսոյ: *(Բարձր)* Օրիորդ Աղանի, ամեն օր տեսնամ նէ քեզի՝ չեմ վշտանար:

–Շնորհակալ եմ: *(Մեկուսի)* Խենթ ըլլալու էի, որ խօսքերուն հաւատայի:

–Այդ շրջագգեստիդ ձեւն ո՞ւսկից առիր, Աղանի:

–Հաւնեցա՞ք:

–Շատ հաւնեցայ, օրիորդ Աղանի, հատ մ'ալ ես պիտի շինեմ անանկ:

–Հաւնելու բան մը չէ կարծեմ:

–Ի՞նչ կ'ըսես, օրիորդ Աղանի, շատ ձեւաւոր էր: Օրիորդ Աղանի, խահվէ՞ կ'ուզէք, անո՞ւշ կ'ուզէք, պտո՞ւղ կ'ուզէք, կերակո՞ւր կ'ուզէք, գինի՞ կ'ուզէք, սիկարա՞ կ'ուզէք. կաղաչեմ, օրիորդ Աղանի, առանց քաշուելու զրուցեցէ՛ք:

–Բան մ'ալ չեմ ուզեր, ձեր ողջութիւն կ'ուզեմ:

–Անուշ մը հրամեցէք:

–Շատ լաւ, կ'ընդունիմ:

–Քեզի բան մը պիտի հարցնեմ, բայց շիտակ պիտի զրուցես, վասնզի շաբաթ մը կայ որ տուներուն մէջ կոիւր պակաս չէ. տիկին Թերեզային առջեւի ակոռները շինծու չե՞ն մի:

–Ետեւիններն ալ շինծու են:

–Ողջ ըլլաս, ես կ'ըսեմ նէ՛ ինծի չեն հաւատար... անուշ մ'ալ կ'հրամմէ՞ք, օրիորդ Աղանի:

–Չէ, շնորհակալ եմ:

–Բան մ'ալ պիտի հարցունեմ, բայց կը քաշուիմ կոր...:

–Մի՛ քաշուիք: